

ГОТОВНІСТЬ МАЙБУТНІХ ФІЗКУЛЬТУРНИХ ФАХІВЦІВ ДО ПРОВЕДЕННЯ РЕКРЕАЦІЙНО-ОЗДОРОВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Мирослава Данилевич, Ольга Романчук

Львівський державний університет фізичної культури

На сьогоднішній день в Україні існує потреба у фахівцях з фізичного виховання та спорту, здатних проводити рекреаційно-оздоровчу діяльність, що є вкрай важливим для пропаганди здорового способу життя, профілактики захворювань та підвищення рівня рухової активності різних верств населення [3].

За статистикою у країнах Заходу близько 2/3 населення займається рекреаційно-оздоровчою діяльністю, а в країнах Східної Європи – лише близько 12%. Virішення проблеми позитивного відношення до фізичної культури нерозривно пов'язане з удосконаленням якості професійної фізкультурної освіти [2].

Через відсутність у попередні роки сильної школи підготовки кадрів для сфери фізичної рекреації, на думку О. В. Андрєєвої, виник стійкий дефіцит фахівців у цьому сегменті ринку праці [1].

З метою виявлення стану готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання і спорту до проведення рекреаційно-оздоровчої діяльності нами було проведено анкетування студентів випускних курсів Львівського державного університету фізичної культури та Дніпропетровського державного інституту фізичної культури і спорту загальною кількістю 173 особи.

Аналіз анкетування дозволив встановити мету вступу до вищого навчального закладу фізкультурного профілю. Так, 29,13% опитаних хочуть отримати вищу фізкультурну освіту, 46,55% мріють працювати у галузі фізичного виховання та спорту, 16,26% – планують займатися рекреаційно-оздоровчою діяльністю, 2,17% респондентів вступили до ВНЗ за порадою батьків чи друзів і 5,89% не відповіли на запитання. Отже, переважна більшість респондентів мріють отримати вищу фізкультурну освіту.

Більшості респондентів потрібна додаткова практична підготовка для здійснення рекреаційно-оздоровчої діяльності (72,71% відповідей). При цьому, планує у майбутньому працювати фахівцем у сфері фізичної рекреації практично така ж кількість осіб (68,16%). Очевидно, що саме їм і бракує практичного досвіду роботи.

Варто відзначити, що більше половини опитаних студентів (77,43%) вважають себе спроможними здійснювати педагогічно організовану рухову активність із використанням технологій оздоровчої фізичної культури.

Проведені дослідження показали ступінь володіння майбутніх фахівців професійною термінологією для проведення рекреаційно-оздоровчої діяльності з різними категоріями населення. Зокрема, 22,33% респондентів володіють професійною термінологією; 24,50% – швидше так, ніж ні; 39,68% – швидше ні, ніж так і 13,49% – важко відповісти.

У ході анкетування респондентам було запропоновано оцінити свій рівень володіння знаннями у сфері рекреаційно-оздоровчої діяльності.

Одержані результати показали, що студенти добре засвоїли методику проведення контролю за оздоровчим впливом занять на організм людини; особливості використання засобів рекреаційно-оздоровчої діяльності з особами різної статі та різного віку; форми рекреаційно-оздоровчої діяльності та завдання рекреаційно-оздоровчої діяльності.

Поряд з цим, студенти зазначають недостатній рівень знань щодо змісту законодавчих і програмних документів розвитку галузі фізичної культури і спорту; підсистеми державних і громадських організацій, у компетенції яких знаходиться рекреаційно-оздоровча діяльність різних груп населення; особливості використання засобів рекреаційно-оздоровчої діяльності у заняттях з особами різного рівня фізичного стану.

За допомогою анкетування ми також з'ясували рівень володіння майбутніх фахівців уміннями та навичками у сфері фізичної рекреації. Найкраще студенти засвоїли такі вміння: визначати рівень фізичного стану людини; формувати мотивацію до рекреаційно-оздоровчої діяльності та проводити рекреаційно-оздоровчу діяльність з особами різного віку та статі.

У переліку умінь та навичок, які студенти засвоїли недостатньо, домінують уміння проводити рекламу рекреаційно-оздоровчих послуг та проводити рекреаційно-оздоровчі заходи змагального характеру з різними категоріями населення.

У підсумку ми встановили, що лише 27,71% опитаних студентів вважають себе готовими до роботи в сфері фізичної рекреації; а домінуюча більшість – 72,29% – сумніваються у своїй професійній готовності.

Одержані результати дослідження дозволяють зробити висновок про доцільність внесення змін та корекцію існуючих програм підготовки май-

бутніх фізкультурних фахівців. Удосконалення існуючої системи дозволить підвищити якість підготовки кадрів для сфери фізичної рекреації та покращить рівень професійних знань, вмінь та навичок майбутніх фахівців.

Література:

1. Андрєєва О. В. Фізична рекреація : [монографія] / Олена Валеріївна Андрєєва. – Київ : НВП Поліграфсервіс, 2014. – 286 с.
2. Войнар Ю. Розвиток та сучасні тенденції системи підготовки фахівців з фізичної культури в умовах своінтеграції : [монографія] / Ю. Войнар, Д. Наварецький, І. Глазирін – Черкаси : Відлуння-Плюс, 2005. – 184 с.
3. Данилевич М. Окремі аспекти професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності / Мирослава Данилевич // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету ім. Т.Г. Шевченка. Серія : Педагогічні науки. Фізичне виховання і спорт. – Чернігів, 2015. – Вип. 129, т. 2. – С. 133–137.

ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ ПАРТНЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА ФІТНЕС ІНДУСТРІЇ

Олександр Горбенко, Галина Путятіна, Ганна Таможанська

Харківська державна академія фізичної культури

Постановка проблеми. Відповідно до Національної стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» формування у суспільстві умов до оздоровчої рухової активності та здорового способу життя громадян є найвищою соціальною цінністю в державі [6]. Досягнення зазначеної мети передбачає вирішення одного з основних завдань: удосконалення законодавства щодо підтримки та стимулювання суб'єктів сфери фізичної культури і спорту, суб'єктів фітнес індустрії, діяльність яких спрямована на заохочення людей до оздоровчої рухової активності.

На парламентських слуханнях з питань правового забезпечення реформ освіти в Україні у грудні 2015 року голова Комітету з питань науки і освіти ВР України Лілія Гриневич зазначила на необхідності побудови нашої національної системи освіти за умови того, щоб вона співпрацюва-